

Та съблѣче свилена кошуля,
 Та облѣче отъ пандуръ кошуля,
 Та прѣилува море и бѣлъ Дунавъ,
 Та излѣзе отдвѣдъ на края,
 Та е набралъ зеленъ здравецъ,
 Повърна се Павелъ добръ юнакъ,
 Че прѣнесе зеленъ здравецъ,
 Че е плувалъ дори до срѣдата.
 Че излѣзе риба морунова,
 Че погълна Павелъ добръ юнакъ.

Бѣла Рада.

Мари Радо, бѣла Радо!
 Царь царува въ Цариграда—
 Бѣла Рада въ Будимъ града.
 Царь за Рада войска бере,
 Войска бере — Будимъ бие;
 Биха турци, биха гърци,
 Биха млади еничари, —
 Не можиха да разбихтъ
 Нова града Будимова,
 Доръ не доде Татаръ-паша,
 Татаръ-паша съсъ татари
 Еничаринъ съ еничари.
 Дважъ обиде, трижъ удари:
 Стѣнитъ се разлюляха,
 Ключарки се отключиха,
 Портитъ се отвориха;
 Та е влѣзълъ Татаръ-паша,
 Татаръ-паша съсъ татари,